

Η εντολή while

Η εντολή `while` χρησιμοποιείται για επανάληψη. Με την εντολή `while <ΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ>`: δηλώνουμε ότι όλες οι εντολές "κάτω" από τη `while` θα τρέχουν μέχρι η `<ΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ>` να γίνει `False`.

```
In [1]: # Τύπωσε όλους τους αριθμούς από το 0 μέχρι και το 9
a=0
while a<10:
    print (a)
    a += 1
```

0
1
2
3
4
5
6
7
8
9

Τύπωσε όλους τους **μονούς** αριθμούς από το 1 μέχρι το 50

```
In [3]: a=1

while a<50:
    if a%2 == 1:
        print (a)
    a+=1
```

1
3
5
7
9
11
13
15
17
19
21
23
25
27
29
31
33
35
37
39
41
43
45
47
49

Τύπωσε τη "προπαίδεια" του 8

In [4]:

```
a = 1
while a<=10:
    print (a*8)
    a+=1
```

```
8
16
24
32
40
48
56
64
72
80
```

Λίγο καλύτερα:

In [5]:

```
a = 1
while a<=10:
    print (a, 'fores to 8 mas kanei', a*8)
    a+=1
```

```
1 fores to 8 mas kanei 8
2 fores to 8 mas kanei 16
3 fores to 8 mas kanei 24
4 fores to 8 mas kanei 32
5 fores to 8 mas kanei 40
6 fores to 8 mas kanei 48
7 fores to 8 mas kanei 56
8 fores to 8 mas kanei 64
9 fores to 8 mas kanei 72
10 fores to 8 mas kanei 80
```

Τύπωσε τη προπαίδεια όλων των αριθμών από το 1 μέχρι το 10

In [6]:

```
a = 1
while a<=10:
    b=1
    while b<=10:
        print (a, 'fores to ', b, ' mas kanei', a*b)
        b+=1
    a+=1
```

```
1 fores to 1 mas kanei 1
1 fores to 2 mas kanei 2
1 fores to 3 mas kanei 3
1 fores to 4 mas kanei 4
1 fores to 5 mas kanei 5
1 fores to 6 mas kanei 6
1 fores to 7 mas kanei 7
1 fores to 8 mas kanei 8
1 fores to 9 mas kanei 9
1 fores to 10 mas kanei 10
2 fores to 1 mas kanei 2
2 fores to 2 mas kanei 4
2 fores to 3 mas kanei 6
2 fores to 4 mas kanei 8
2 fores to 5 mas kanei 10
2 fores to 6 mas kanei 12
2 fores to 7 mas kanei 14
2 fores to 8 mas kanei 16
2 fores to 9 mas kanei 18
2 fores to 10 mas kanei 20
3 fores to 1 mas kanei 3
3 fores to 2 mas kanei 6
3 fores to 3 mas kanei 9
```

```
3 fores to 4 mas kanei 12
3 fores to 5 mas kanei 15
3 fores to 6 mas kanei 18
3 fores to 7 mas kanei 21
3 fores to 8 mas kanei 24
3 fores to 9 mas kanei 27
3 fores to 10 mas kanei 30
4 fores to 1 mas kanei 4
4 fores to 2 mas kanei 8
4 fores to 3 mas kanei 12
4 fores to 4 mas kanei 16
4 fores to 5 mas kanei 20
4 fores to 6 mas kanei 24
4 fores to 7 mas kanei 28
4 fores to 8 mas kanei 32
4 fores to 9 mas kanei 36
4 fores to 10 mas kanei 40
5 fores to 1 mas kanei 5
5 fores to 2 mas kanei 10
5 fores to 3 mas kanei 15
5 fores to 4 mas kanei 20
5 fores to 5 mas kanei 25
5 fores to 6 mas kanei 30
5 fores to 7 mas kanei 35
5 fores to 8 mas kanei 40
5 fores to 9 mas kanei 45
5 fores to 10 mas kanei 50
6 fores to 1 mas kanei 6
6 fores to 2 mas kanei 12
6 fores to 3 mas kanei 18
6 fores to 4 mas kanei 24
6 fores to 5 mas kanei 30
6 fores to 6 mas kanei 36
6 fores to 7 mas kanei 42
6 fores to 8 mas kanei 48
6 fores to 9 mas kanei 54
6 fores to 10 mas kanei 60
7 fores to 1 mas kanei 7
7 fores to 2 mas kanei 14
7 fores to 3 mas kanei 21
7 fores to 4 mas kanei 28
7 fores to 5 mas kanei 35
7 fores to 6 mas kanei 42
7 fores to 7 mas kanei 49
7 fores to 8 mas kanei 56
7 fores to 9 mas kanei 63
7 fores to 10 mas kanei 70
8 fores to 1 mas kanei 8
8 fores to 2 mas kanei 16
8 fores to 3 mas kanei 24
8 fores to 4 mas kanei 32
8 fores to 5 mas kanei 40
8 fores to 6 mas kanei 48
8 fores to 7 mas kanei 56
8 fores to 8 mas kanei 64
8 fores to 9 mas kanei 72
8 fores to 10 mas kanei 80
9 fores to 1 mas kanei 9
9 fores to 2 mas kanei 18
9 fores to 3 mas kanei 27
9 fores to 4 mas kanei 36
9 fores to 5 mas kanei 45
9 fores to 6 mas kanei 54
9 fores to 7 mas kanei 63
9 fores to 8 mas kanei 72
9 fores to 9 mas kanei 81
9 fores to 10 mas kanei 90
10 fores to 1 mas kanei 10
10 fores to 2 mas kanei 20
10 fores to 3 mas kanei 30
10 fores to 4 mas kanei 40
10 fores to 5 mas kanei 50
```

```

10 fores to 6 mas kanei 60
10 fores to 7 mas kanei 70
10 fores to 8 mas kanei 80
10 fores to 9 mas kanei 90
10 fores to 10 mas kanei 100

```

Βρες πόσα ψηφία έχει ένας αριθμός:

```

In [7]: a=51234123
        # Πρώτος τρόπος (fast and better)
        len(str(a))

```

Out[7]: 8

```

In [8]: # Δεύτερος τρόπος
        # Παρατηρούμε ότι όταν διαιρούμε (ακέραια διαίρεση) έναν αριθμό με το 10, τότε
        # 51234123 // 10 --> 5123412

        a=51234123
        c=0
        upoloipo = a
        while upoloipo != 0:
            upoloipo = upoloipo // 10
            c += 1
        print (c)

```

8

Πόσες φορές υπάρχει το γράμμα a σε ένα string;

```

In [9]: # Πρώτος τρόπος (better / faster)
        a = 'zabarakatranemia'
        a.count('a')

```

Out[9]: 6

```

In [10]: # Δεύτερος τρόπος
        index = 0
        c = 0
        while index < len(a):
            if a[index] == 'a':
                c += 1
            index += 1
        print (c)

```

6

Αντιστροφή ενός string.

```

In [94]: # Πρώτος τρόπος (better / faster)
        a = 'zabarakatranemia'
        a[::-1]

```

Out[94]: 'aimenartakarabaz'

```
In [95]: # Δεύτερος τρόπος
index = len(a)-1
anapodo = ''
while index >= 0:
    anapodo = anapodo + a[index]
    index -= 1
print (anapodo)
```

aimenartakarabaz

Το άθροισμα όλων των αριθμών από το 1 μέχρι 20

```
In [102... s = 0
c = 0
while c < 20:
    c += 1
    s += c
print (s)
```

210

```
In [103... s = 0
c = 1
while c <= 20:
    s += c
    c += 1
print (s)
```

210

```
In [98]: sum(range(1,21))
```

Out[98]: 210

Όπως και με τη for μπορούμε να κάνουμε break και continue. Με τη break βγαίνουμε τελείως από τη while και με τη continue μεταβαίνουμε στην αρχή της while όπου γίνεται η εκτίμηση της λογικής συνθήκης.

```
In [105... a=0
while a<10:
    a += 1
    if a== 5:
        continue

    print (a)
```

1
2
3
4
6
7
8
9
10

Προσέξτε ότι το 5 δεν υπάρχει.

In [107...

```
a=0
while a<10:
    a += 1
    if a== 5:
        break

    print (a)
```

1
2
3
4

Και εδώ όταν το a γίνει 5 τότε βγαίνει τελείως από τη while.

Κάτι που χρησιμοποιείται σπάνια αλλά είναι ιδιαίτερα χρήσιμο είναι η else μετά τη while. Σε αυτή την else μπαίνει μόνο αν αν έχει συμβεί break μέσα στη while.

In [108...

```
a=0
while a<10:
    a += 1
    if a== 5:
        break

    print (a)
else:
    print ('No break happened')
```

1
2
3
4

In [110...

```
a=0
while a<10:
    a += 1
    #if a== 5:
    #    break

    print (a)
else:
    print ('No break happened')
```

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
No break happened

Τη while τη χρησιμοποιούμε πολλές φορές όταν θέλουμε να κάνουμε μία επανάληψη αλλά δεν ξέρουμε πόσες φορές πρέπει να γίνει αυτή η επανάληψη. Για παράδειγμα: αφήνουμε να πέσει μία μπάλα από το 1 μέτρο. Κάθε φορά που αναπηδάει φτάνει στο 90% του ύψους της. Μετά από 5 αναπηδήσεις σε τι ύψος θα έχει φτάσει. Εδώ ξέρουμε πόσες επαναλήψεις θα κάνουμε οπότε θα χρησιμοποιήσουμε for:

```
In [112]: height=1
for i in range(5):
    height -= 0.1*height
print (height)
```

0.59049000000000001

Ας δούμε τώρα ένα άλλο πρόβλημα: Πόσες αναπηδήσεις πρέπει να γίνουν ώστε το ύψος της μπάλας να γίνει μικρότερο από 0.5 μέτρα; Τώρα δεν ξέρουμε το πλήθος από επαναλήψεις (για την ακρίβεια αυτό είναι και το ζητούμενο), άρα "βολεύει" η while:

```
In [114]: height = 1
bounces = 0
while height > 0.5:
    bounces += 1
    height -= 0.1*height
print (bounces)
```

7

Ένα άλλο παράδειγμα: Η παρακάτω συνάρτηση ελέγχει αν ένας αριθμός είναι πρώτος ή όχι:

```
In [129]: def is_prime(n):
for x in range(2, int(n**0.5)+1):
    if n%x==0:
        return False

return True
```

Αν αρχίζουμε και αθροίζουμε όλους τους πρώτους ξεκινώντας από το 1 σε ποιον πρώτο αριθμό αυτό το άθροισμα θα ξεπεράσει το 1.000.000 ;

```
In [131]: s = 0
c = 1
while s < 1_000_000:
    if is_prime(c):
        s += c
    c += 1
print (c-1)
```

3943

In []:

Tuples

Τα tuples είναι δομές δεδομένων που μοιάζουν με τη λίστα. Η διαφορά τους είναι ότι στα tuples δεν μπορούμε να αλλάξουμε μία τιμή. Αντί για αγκύλες ([1,2,3]) στα tuples χρησιμοποιούμε παρενθέσεις ((1,2,3)).

```
In [84]: a = (1,2,3)
type(a)
```

Out[84]: tuple

```
In [85]: a[2] = 7 #Πετάνει μήνυμα λάθους. Δεν μπορούμε να το αλλάξουμε
```

```
-----
TypeError                                Traceback (most recent call last)
<ipython-input-85-42aa7089a9ac> in <module>
----> 1 a[2] = 7 #Πετάνει μήνυμα λάθους. Δεν μπορούμε να το αλλάξουμε

TypeError: 'tuple' object does not support item assignment
```

```
In [86]: b = [1,2,3]
         b[2] = 7 # Αυτό είναι ok, δεν πετάνει μήνυμα λάθους
```

Παρόλο που στα tuples δεν μπορώ να προσθέσω ή να αφαιρέσω ένα στοιχείο μπορώ να βάλω στοιχεία στις λίστες ή στα dictionaries που περιέχουν:

```
In [87]: a = (1,[4,5],10)
         a[1].append(6)
         print (a)
```

```
(1, [4, 5, 6], 10)
```

Επίσης μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τα tuples όπως ακριβώς τις λίστες για να κάνουμε επανάληψη, min, max, sort, ...

```
In [133]: for x in (1,2,3):
          print (x)
```

```
1
2
3
```

```
In [135]: sum((5,6,7))
```

```
Out[135]: 18
```

Συναρτήσεις που επιστρέφουν παραπάνω από 1 τιμή

Στη python μία συνάρτηση μπορεί να επιστρέψει παραπάνω από μία τιμή:

```
In [88]: def f():
         return 1,2
```

```
In [89]: a,b = f()
         print (a)
         print (b)
```

```
1
2
```

Αν αποθηκεύσουμε σε μία μόνο μεταβλητή το αποτέλεσμα μίας συνάρτησης η οποία επιστρέφει παραπάνω από μία τιμές τότε αυτό που επιστρέφει είναι ένα tuple.

```
In [90]: a = f()
```

```
In [91]: print (a)
```

```
(1, 2)
```



```
In [92]: type(a)
```

```
Out[92]: tuple
```

```
In [ ]:
```

```
In [ ]:
```

Dictionaries

Μέχρι στιγμής έχουμε μάθει τους παρακάτω τύπους μεταβλητών:

```
In [13]: a=0 # ακέραιοι  
a=True # λογικοί  
a="324234" # αλφαριθμητικά  
a=5.6 # δεκαδικοί  
a=[2,4,4] # λίστες  
a=None # None
```

Τα dictionaries είναι ένα νέος τύπος μεταβλητής. Τα dictionaries έχουν δεδομένα με τη μορφή κλειδί --> τιμή. Κάθε κλειδί (key) είναι μοναδικό. Για παράδειγμα:

```
In [136]: a = {"mitsos": 50, "anna": 40}
```

```
In [15]: print(a)
```

```
{'mitsos': 50, 'anna': 40}
```

```
In [16]: a['mitsos']
```

```
Out[16]: 50
```

```
In [17]: a['anna']
```

```
Out[17]: 40
```

Η `keys` επιστρέφει μία λίστα με όλα τα κλειδιά του dictionary

```
In [18]: a.keys()
```

```
Out[18]: dict_keys(['mitsos', 'anna'])
```

Η `values` επιστρέφει μία λίστα με όλες τις τιμές του dictionary

```
In [19]: a.values()
```

```
Out[19]: dict_values([50, 40])
```

Μπορούμε να προσθέσουμε ένα νέο ζευγάρι κλειδί, τιμή με τον εξής τρόπο:

```
In [137]: a["kitsos"] = 100
```

In [139]: `print (a)`

```
{'mitsos': 50, 'anna': 40, 'kitsos': 100}
```

Επίσης μπορούμε να αφαιρέσουμε ένα ζευγάρι κλειδί,τιμή με την εντολή del:

In [140]: `del a['kitsos']`
`print (a)`

```
{'mitsos': 50, 'anna': 40}
```

Το κλειδί μπορεί να είναι αριθμός, string και boolean και tuple. Ενώ το value μπορεί να είναι οτιδήποτε.

In [22]: `a[123] = 0.1`
`a[3.14] = "hello"`
`a[False] = [1,2,3]`
`a[(4,7)] = 4`

In [23]: `print (a)`

```
{'mitsos': 50, 'anna': 40, 'kitsos': 100, 123: 0.1, 3.14: 'hello', False: [1, 2, 3], (4, 7): 4}
```

In [24]: `# Προσοχή! False == 0 !`
`a[0]`

Out[24]: `[1, 2, 3]`

Το κλειδί ΔΕΝ μπορεί να είναι λίστα:

In [141]: `a[[1,2,3]] = 0`

```
-----
TypeError                                 Traceback (most recent call last)
<ipython-input-141-6cebb9942dfe> in <module>
----> 1 a[[1,2,3]] = 0

TypeError: unhashable type: 'list'
```

Το κλειδί ΔΕΝ μπορεί να είναι ούτε dictionary:

In [142]: `a[{}] = 0`

```
-----
TypeError                                 Traceback (most recent call last)
<ipython-input-142-b372ccb1b9be> in <module>
----> 1 a[{}] = 0

TypeError: unhashable type: 'dict'
```

Στη python μπορούμε να έχουμε dictionaries μέσα σε lists και lists μέσα σε dictionaries χωρίς κανένα περιορισμό

In [26]: `d = {"a": {2:"a"}, 3: ["hello", False, []], 3.1: True}`
`print (d)`

```
{'a': {2: 'a'}, 3: ['hello', False, []], 3.1: True}
```

Μπορούμε να συνθέσουμε listes και dictionaries από άλλες listes και dictionaries:

In [27]: `[d, d, d["a"]]`

```
Out[27]: [{ 'a': {2: 'a'}, 3: ['hello', False, []], 3.1: True},  
          { 'a': {2: 'a'}, 3: ['hello', False, []], 3.1: True},  
          {2: 'a'}]
```

```
In [28]: {"a": d, "b": d[3]}
```

```
Out[28]: { 'a': { 'a': {2: 'a'}, 3: ['hello', False, []], 3.1: True},  
          'b': ['hello', False, []]}
```

Υπάρχει και το άδειο dictionary

```
In [29]: a = {}
```

Η len επιστρέφει το πλήθος των εγγραφών που έχει ένα dictionary:

```
In [30]: person = {"name": "alex", "age": 50, "occupation": "master"}
```

```
In [31]: len(person)
```

```
Out[31]: 3
```

```
In [32]: len({})
```

```
Out[32]: 0
```

Μπορούμε να ελέγξουμε αν ένα κλειδί υπάρχει σε ένα dictionary

```
In [33]: "name" in person
```

```
Out[33]: True
```

```
In [34]: "alex" in person
```

```
Out[34]: False
```

Μπορούμε να ελέγξουμε αν μία τιμή υπάρχει σε dictionary:

```
In [35]: "alex" in person.values()
```

```
Out[35]: True
```

Μπορούμε να κάνουμε επανάληψη σε όλα τα στοιχεία ενός dictionary:

```
In [36]: for i in person:  
          print (i)
```

```
name  
age  
occupation
```

```
In [37]: for i in person:  
          print ("key: {} Value: {}".format(i, person[i]))
```

```
key: name Value: alex  
key: age Value: 50  
key: occupation Value: master
```

Μπορούμε να μετατρέψουμε μία λίστα (ή tuple) σε dictionary με τη συνάρτηση dict. Πρέπει όμως η λίστα να αποτελείται από υπολίστες, όπου η κάθε υπολίστα έχει 2 στοιχεία. Σε αυτές

τις υπολίστρες το πρώτο στοιχείο θα γίνει το κλειδί και το δεύτερο η τιμή:

```
In [146]: a = [("mitsos", 1), ('maria', 2), ('elenh', 4) ]  
          dict(a)
```

```
Out[146]: {'mitsos': 1, 'maria': 2, 'elenh': 4}
```

Μπορεί να γίνει και το αντίθετο με τη items()

```
In [148]: a = {'mitsos': 1, 'maria': 2, 'elenh': 4}  
          print(list(a.items()))  
  
[('mitsos', 1), ('maria', 2), ('elenh', 4)]
```

Προσπέλαση στοιχείων σε dictionary

Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε πάνω από μια φορά το [] [] ώστε να προσπελάσουμε κάποιο στοιχείο:

```
In [38]: person = {"name": "alex", "age": 50, "occupation": "master", "exper": ["python", "karate"]}
```

```
In [39]: print (person)
```

```
{'name': 'alex', 'age': 50, 'occupation': 'master', 'exper': ['python', 'karate']}
```

```
In [40]: print (person['exper'][0])
```

```
python
```

```
In [41]: print (person['exper'][1])
```

```
karate
```

```
In [42]: print (person['exper'])
```

```
['python', 'karate']
```

```
In [43]: a = ["a", "b", {"name": "mitsos", "surnmae": "sdfsdfsdf"}]
```

```
In [45]: a[0]
```

```
Out[45]: 'a'
```

```
In [47]: a[1]
```

```
Out[47]: 'b'
```

```
In [48]: a[2]
```

```
Out[48]: {'name': 'mitsos', 'surnmae': 'sdfsdfsdf'}
```

```
In [49]: a[2]['name']
```

```
Out[49]: 'mitsos'
```

Η συνάρτηση a.get(b,c) ελέγχει αν το b υπάρχει στο dictionary a. Αν υπάρχει επιστρέφει τη τιμή: a[b] . Αν δεν υπάρχει επιστρέφει το c:

```
In [157]: a = {"a": 1, "b": 2, "c": 3}
```

```
In [158]: a.get("mitsos", 50)
```

```
Out[158]: 50
```

```
In [159]: a.get("a", 50)
```

```
Out[159]: 1
```

Iteration σε ένα dictionary

Έστω ένα list και ένα dictionary:

```
In [50]: a = [1,2,3]
         b = {"a":1, "b":2, "c":3}
```

Μπορούμε να κάνουμε iterate (επανάληψη) σε ένα list ως εξής:

```
In [51]: for x in a:
         print (x)
```

```
1
2
3
```

Το ίδιο μπορούμε να κάνουμε και σε ένα dictionary:

```
In [52]: for x in b:
         print (x, b[x])
```

```
a 1
b 2
c 3
```

Μπορούμε όμως να πάρουμε τα ζευγάρια κλειδιά-τιμές του dictionary ως μία λίστα χρησιμοποιώντας την `items()`

```
In [53]: list(b.items())
```

```
Out[53]: [('a', 1), ('b', 2), ('c', 3)]
```

Άρα όπως έχουμε δει και από πριν μπορούμε να κάνουμε iterate και να αναθέσουμε σε δύο μεταβλητές το κλειδί-τιμή κάθε μέλους του dictionary:

```
In [54]: for x,y in b.items():
         print (x,y)
```

```
a 1
b 2
c 3
```

Παραδείγματα με dictionary

Μετράμε πόσες φορές υπάρχει το κάθε στοιχείο μίας λίστας:

In [145]

```
a = [3,2,3,2,4,5,4,3,6,5,7,9,1,2,8,9,9]
d = {}

for x in a:
    if not x in d:
        d[x] = 0
    d[x] += 1

print (d)
```

```
{3: 3, 2: 3, 4: 2, 5: 2, 6: 1, 7: 1, 9: 3, 1: 1, 8: 1}
```

Βρες το value που έχει το μεγαλύτερο key:

In [149]

```
a = {1:3, 5:2, 3:1} # Το μεγαλύτερο key είναι το 5 και το value του 5 είναι 2

max_key = max(a.keys())
print(a[max_key])
```

```
2
```

Βρες το key που έχει το μεγαλύτερο value

In [151]

```
a = {1:3, 5:2, 3:1} # Το μεγαλύτερο value είναι το 3 που έχει το key 1
max( (v,k) for k,v in a.items())[1]
```

Out[151]

```
1
```

Πως βγήκε αυτό; Ας το "σπάσουμε" σε βήματα:

In [156]

```
b = list(a.items()) # Μετατρέπουμε σε λίστα
print (b)

c = [(v,k) for k,v in b] # Αντιμεταθέτουμε τα ζευγαράκια κλεδί/τιμή
print(c)

d = max(c) # Παίρνουμε το tuple το οποίο έχει το μεγαλύτερο value
print(d)

e = d[1] # Παίρνουμε το δευτερο στοιχείο το οποίο είναι το κλειδί.
print (e)
```

```
[(1, 3), (5, 2), (3, 1)]
[(3, 1), (2, 5), (1, 3)]
(3, 1)
1
```

Dictionary Comprehension

Σε προηγούμενη διάλεξη είχαμε πει τα list comprehensions

In [55]:

```
# List comprehension
[x for x in [1,2,3,4] if x>2]
```

Out[55]:

```
[3, 4]
```

Είχαμε πει ότι το παραπάνω είναι ισοδύναμο με:

```
In [56]: a = []
         for x in [1,2,3,4]:
             if x>2:
                 a.append(x)
         print (a)
```

[3, 4]

Το ίδιο μπορούμε να κάνουμε και με τα dictionaries:

```
In [58]: { x:x*10 for x in range(1,10)}
```

```
Out[58]: {1: 10, 2: 20, 3: 30, 4: 40, 5: 50, 6: 60, 7: 70, 8: 80, 9: 90}
```

Αυτό είναι ισοδύναμο με:

```
In [59]: a={}
         for x in range(1,10):
             a[x] = x*10
         print (a)
```

```
{1: 10, 2: 20, 3: 30, 4: 40, 5: 50, 6: 60, 7: 70, 8: 80, 9: 90}
```

Ένα άλλο παράδειγμα:

```
In [60]: { x:'hello {}'.format(x*10) for x in range(1,10)}
```

```
Out[60]: {1: 'hello 10',
          2: 'hello 20',
          3: 'hello 30',
          4: 'hello 40',
          5: 'hello 50',
          6: 'hello 60',
          7: 'hello 70',
          8: 'hello 80',
          9: 'hello 90'}
```

Σύνολα

Η `set` είναι μία δομή δεδομένων που μοντελοποιεί ένα σύνολο. Κάθε στοιχείο σε ένα `set` μπορεί να υπάρχει **μόνο μία φορά**:

```
In [61]: set([1,2,3])
```

```
Out[61]: {1, 2, 3}
```

```
In [62]: set([1,2,3,2])
```

```
Out[62]: {1, 2, 3}
```

```
In [63]: a = set(['a', 'b', 'a'])
         a
```

```
Out[63]: {'a', 'b'}
```

```
In [64]: 'b' in a
```

```
Out[64]: True
```

```
In [65]: set("Hello World!")
```

```
Out[65]: {' ', '!', 'H', 'W', 'd', 'e', 'l', 'o', 'r'}
```

Η πράξη & μεταξύ δύο set μας επιστρέφει την τομή των συνόλων:

```
In [66]: a = set([1,2,3,4])
b = set([3,4,5,6])
a & b
```

```
Out[66]: {3, 4}
```

Το ίδιο μπορεί να γίνει και με τη συνάρτηση intersection:

```
In [67]: a.intersection(b)
```

```
Out[67]: {3, 4}
```

Η πράξη | μεταξύ δύο set μας επιστρέφει την ένωση των συνόλων:

```
In [68]: a | b
```

```
Out[68]: {1, 2, 3, 4, 5, 6}
```

Το ίδιο μπορεί να γίνει με τη συνάρτηση union:

```
In [69]: a.union(b)
```

```
Out[69]: {1, 2, 3, 4, 5, 6}
```

Η πράξη - μεταξύ δύο σετ α και β μας επιστρέφει τα στοιχεία της α που δεν υπάρχουν στην β :

```
In [70]: a - b
```

```
Out[70]: {1, 2}
```

```
In [71]: b - a
```

```
Out[71]: {5, 6}
```

```
In [75]: (a - b) & (b - a)
```

```
Out[75]: set()
```

Μπορούμε να προσθέσουμε ένα στοιχείο σε ένα set με τη συνάρτηση add:

```
In [81]: a = {1,2,3}
a.add(10)
print (a)
```

```
{10, 1, 2, 3}
```

Ένας άλλος τρόπος να προσθέσουμε ένα στοιχείο είναι να χρησιμοποιήσουμε τον τελεστή | :

In [82]:

```
a = {1,2,3}
a = a | {10}
print (a)
```

```
{10, 1, 2, 3}
```

Δεν μπορούμε να προσθέσουμε μία λίστα σε ένα set. Αυτό γίνεται γιατί μπορούμε να προσθέσουμε μόνο στοιχεία που ΔΕΝ αλλάζουν:

In [79]:

```
a.add([7,8,9])
```

```
-----
TypeError                                Traceback (most recent call last)
<ipython-input-79-1706898a2cfb> in <module>
----> 1 a.add([7,8,9])
```

```
TypeError: unhashable type: 'list'
```

Τα sets είναι ένας επιπλέον τύπος δεδομένων:

In [73]:

```
type(set([1,2,3]))
```

Out[73]: set

In [74]:

```
a = set([1,2,3])
type(a) is set
```

Out[74]: True

set comprehension

Όπως ακριβώς με τις λίστες και τα dictionaries, μπορούμε να έχουμε comprehensions και με τα sets:

In [83]:

```
{x%4 for x in range(10)}
```

Out[83]: {0, 1, 2, 3}

In []: